

alleen maar met negatieve energie. Ik heb nog nooit een beleggingsbesluit veranderd vanwege extra belasting.”

11 U zit ruim tien jaar voor uw pensioen. Het is de bedoeling dat u risico afbouwt naarmate dat dichterbij komt. Gaat u dat doen?

“Door dertig jaar in dit vak ben ik gepokt en gemazeld, maar ook een beetje afgestompt. Ik lig gewoon niet wakker van correcties. Het risico dat ik nu in mijn portfolio heb, vind ik prima. In het vermogensbeheer lijken er bepaalde regels te zijn. Het afbouwen van risico als je bijna met pensioen gaat is er zo een, net als het aanhouden van een gemengde portefeuille met 60 procent aandelen en 40 procent obligaties. In dit soort regels zit een kern van waarheid en ze klinken heel logisch, maar het zijn geen wetmatigheden. Ik heb nooit in obligaties belegd en ik houd me ook niet aan die theorie.”

12 Kunnen beleggers dit soort regels beter negeren?

“Mijn advies is om die regels als een indicatie te zien. Als je er geen verstand van hebt, kun je je er misschien aan houden. Ben je ervan overtuigd dat het niet klopt, voel je dan niet bezwaard om ervan af te wijken. Ik ben er altijd van overtuigd geweest dat obligaties gewoon een te laag rendement boden. Toen de rente richting de nul ging en daarna zelfs onder de nul, vond ik dat belachelijk. Ik ga niet een staatsobligatie kopen waarvan ik weet dat mijn nominale rendement al zeker een half procent negatief is. De afgelopen twee jaar is ook gebleken dat ze geen enkele buffer vormden. Het was niet zo dat aandelen naar beneden gingen en obligaties omhoog. Obligaties gingen even hard naar beneden. Ik heb mezelf altijd de vrijheid gegeven om niet via vaste economische wetten te beleggen.”

‘IK HEB NOOIT IN OBLIGATIES BELEGD EN IK HOUD ME OOK NIET AAN DIE 60/40-THEORIE’

– Column –

Klucht bij Ahold

Mijn geheugen laat me steeds vaker in de steek, maar ik herinner me nog levendig mijn eerste aandeelhoudersvergadering als VEB-vertegenwoordiger.

A petrots was ik op 7 april 2004 bij Roto Smeets De Boer: wat een eer om beleggers te mogen vertegenwoordigen. Inmiddels ben ik twee decennia en 212 aandeelhoudersvergaderingen verder. Terwijl van de zes ondernemingen die ik in 2004 bezocht alleen nog Pharming beursgenoteerd is, is ondergetekende enthousiast doorgegaan.

TOEN KWAM AHOLD DELHAIZE.

Ahold had alles in het werk gesteld om de aandeelhoudersvergadering op 10 april 2024 niet op dezelfde wijze als een jaar eerder door milieuactivisten te laten ontsporen. Denk aan veiligheidsmaatregelen als dranghekken buiten, geen tassen de zaal in en vaste plekken in het Zaantheater. Tijdens de vergadering deden de ceo, cfo en controlerend accountant verwoede pogingen om anderhalf uur lang de aanwezigen in de zaal te bedwelmen met minutieus georkestreerde opgelezen presentaties. Zelfs een notaris was ingevlogen om de fatale klap uit te delen.

De missie slaagde slechts gedeeltelijk. Terwijl sommige aandeelhouders al waren ingedut, namen honderd klimaativisten de controle over van de voorzitter. Goed voorbereid werd talloze malen een persoonlijk verhaal afgesloten met de oproep aan

Ahold zich te houden aan het akkoord van Parijs. Telkens wanneer de milieuproblematiek aan de orde kwam, knipten de activisten collectief met de vingers. Aanvankelijk was dat vooral merkwaardig, maar na enkele keren overheerste het onaangename gevoel dat de aandeelhouder was beland in een duister sektarisch ritueel.

Na twee uur kaping verlieten de activisten luid *Power to the people*-zingend de zaal, de overige aandeelhouders beduusd achterlatend.

Een enkeling probeerde de draad op te pakken door alvast een lunch voor volgend jaar te regelen, terwijl hij dankte voor het aanstaande cadeau (een groentepakket). Toen een andere moedige aandeelhouder bij de rondvraag voor de tweede maal een pleidooi hield voor een ‘Ahold-bos’, gaf uw vergaderbezoeker zich gewonnen en verliet de ava voortijdig.

Is Ahold nou een supermarktconcern of exploiteert het bruinkoolcentrales? Ik ben het antwoord vergeten, maar weet wel dat zelfs klimaatzorgen de aandeelhoudersdemocratie niet mogen ondermijnen.

ERROL KEYNER

is adjunct-directeur van de VEB